

[Finansministeren.]

område, kan være nødvendigt for mig at lave en stor diskussion om den tale, det ærede medlem holdt.

Jeg kan heller ikke finde anledning til at gøre mange bemærkninger til det ærede medlem hr. Anker Lau, der indledte med den overraskende erklæring, at han i det væsentlige kan slutte sig til venstres ærede ordfører. Det var da i hvert fald en oplysning af betydelig interesse for folketinget at blive stillet overfor. Den viser, at der må være en vis kontakt imellem det ærede medlem og venstres ærede ordfører. Det havde nogle måske en fornemmelse af i forvejen.

Jeg var tilfreds med hovedindholdet i det ærede medlem hr. Anker Laus udtalelser om brugsforeningsbeskatningen. Den, der overvinder sig selv, er jo større end den, der overvinder en hel stad, hedder det, og jeg har den opfattelse efter den tale, det ærede medlem holdt, at det ærede medlem har været under god indflydelse i en periode. Resten skal vi overlade til det lille slagsmål, som jeg går ud fra kommer mellem det ærede medlem hr. Aksel Møller og det ærede medlem hr. Anker Lau. De kan vist slås videre om brugsforeningsbeskatningen.

Jeg vil dog have lov til at bemærke til det ærede medlem hr. Anker Lau, at jeg ikke synes, han har ret, når han siger, at forholdet mellem brugsforeningsskatten og den kooperative skat er indviklet. Jeg synes, at det er så let forståeligt og så let overskueligt, at det er lidt kompromitterende, når det ærede medlem finder det indviklet.

Til det ærede medlem hr. Laurits Pedersen skal jeg ikke gøre nogle bemærkninger. Han rykkede jo op ved siden af sin gamle kampfælle på brugsforeningsbeskatningens område.

Her har vi fundet en enighed mellem tre partier, og lad os nu se, om det ærede medlem hr. Aksel Møller ikke efterhånden besinder sig og måske også tager det ærede medlem hr. Boeck-Hansen med. Det kunne jo ske, at folkene fra Finderup lade rykkede sammen i større udstrækning. Man ved aldrig, hvad der kan ske i løbet af en forhandling i den høje rigsdag. (*Boeck-Hansen*: Det var på Møllerup, sammensværgelsen fandt sted!). Om de herrer kommer eller ej, ved jeg naturligvis ikke, og jeg må sige, at jeg er såmænd faktisk ligeglad, hvad enten de kommer eller ikke kommer. Det er mere af hensyn til de ærede medlemmers egen sundhed, at jeg synes det ville være rigtigt, om de på dette punkt kom i fornuftigt selskab med os andre, som har nået et resultat, der betyder en væsentlig forhøjelse af den kooperative beskatning på et grundlag, som er

sobert og godt. Jeg kan forresten give det ærede medlem hr. Laurits Pedersen ret i, at der vil agitationen fremtidig ikke få så forfærdelig meget at sige.

Sluttelig må jeg måske have lov at sammenfatte disse bemærkninger i, at jeg takker de ærede ordførere for en debat, som det er mit personlige indtryk må kunne give en mulighed for en saglig forhandling og et sagligt resultat i det udvalg, som nu skal nedsættes. Der ligger naturligvis — det er vel overflødig for mig at bemærke — intet ultimatum i det lovforslag, som her er fremsat. Det er mig fuldstændigt klart, at det også, som jeg har nævnt, må ses i sammenhæng med forbrugsbeskatningen. Der kan være detaljer at drøfte i dette beskatningsforslag, men jeg mener at kunne konstatere, at dets hovedlinie på væsentlige punkter vil blive afgørende for den saglige forhandling, som herefter må finde sted.

Edvard Sørensen: I min tale i går fremsatte jeg den udtalelse angående de konservatives stilling til den kooperative beskatning, at man måtte få det indtryk, at det for det konservative folkeparti er mere vigtigt at tale om spørgsmålet end at finde en løsning, og efter den stedfundne debat er dette jo stærkt blevet understreget. Den, der har understreget det allerstærkest, er det konservative folkepartis ærede ordfører, det ærede medlem hr. Aksel Møller, som udtalte — det findes spalte 2986 —:

„... at man stiller foreslag om en beskatning, som man håber kan få diskussionen til at dø hen. Det håb vil sikkert vise sig at være forgæves.“

Ja, det er det, der altid har været min tro, og nu har det konservative folkepartis ærede ordfører fuldtud bekræftet denne, at når der fra konservativ side gennem årene har været talt om at få det spørgsmål løst, er der een ting, man ikke har ønsket fra den side, og det er at få spørgsmålet løst.

Jeg vil gerne sige den højtærede finansminister tak for de imødekommende udtalelser, han fremsatte vedrørende forskellige af de områder, med hensyn til hvilke jeg havde fremført mit partis indvendinger. Ministeren udtalte bl. a., at mellemindtægterne ville få skattestop. Ja, det var det, jeg nævnte i går. Hvis man tager skattekommissionens betænkning — og vi, der har været med i dette arbejde, kan aldrig lade være med at skele til den —, vil man se, at et af de stærkeste argumenter for at gå bort fra skattefradraget er, at det er mellemindtægterne, der har mindst udbytte af skattefradraget, men alligevel udgør de ved den